

[Knud Thomsen.]

Boligsituationen i Gentofte kommune er sådan, at kommunalbestyrelsen afgjort må nægte at give nedrivningstilladelse over for private, der ville nedrive tilsvarende ejendomme, og det samme vil formentlig gælde i sådanne forhold, hvor staten måtte stå som husejer af ejendomme, der er erhvervet ved køb.

Noget uklart synes derimod dette spørgsmål at ligge, når det drejer sig om beboelsesejendomme, der fra statens side er erhvervet ved ekspropriation i forbindelse med en foranstaltning, der kræves af hensyn til almenvellet.

Det synes ikke ganske tænkeligt, at en kommunal myndighed ved at nægte nedrivningstilladelse kan spærre op for den pågældende foranstaltning. Omvendt synes det imidlertid lidet overensstemmende med rimeligheden, at det danske samfund i alle andre henseender yder en udstrakt og omfattende lejerbeskyttelse, der er forankret i boligforliget, medens 185 familier i den nævnte situation synes at miste enhver form for beskyttelse mod en opsigelse, der berøver dem det faktiske og økonomiske gode, det i dag er at være i besiddelse af en lejlighed.

Da det er staten, der gennem ekspropriation tilvejebringer den nævnte situation, synes det rimeligt, at staten også har en betydelig moralsk pligt til bedst muligt at yde kompensation for den lejerbeskyttelse, de pågældende lejere under alle andre forhold ville have nydt godt af.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Knud Thomsen: Anledningen til det spørgsmål, jeg har rejst til ministeren for offentlige arbejder, er den påtænkte udvidelse af hovedvejen i Lyngby, hvor en ekspropriation, som er umiddelbart forestående eller allerede er påbegyndt, synes at medføre, at ca. 185 familier i Gentofte kommune vil blive sagt op.

Spørgsmålet har imidlertid også generel interesse, og der synes alt i alt her at være et upåagtet felt inden for den lejerbeskyttelse, vi i øvrigt har haft i dette land. I de sidste mange år har boligministeriet i kraft af sin

bemyndigelse fulgt den praksis, at den, der ønskede tilladelse til nedrivning af udlejningsejendomme, måtte tilbyde de opsagte lejere anden passende lejlighed, inden nedrivningstilladelse kunne gives. Denne bemyndigelse er nu ført over til kommunerne, og som man må læse cirkulæret af 17. februar, har kommunerne ikke alene ret, men også pligt til at efterse, om det vil være rimeligt at give en nedrivningstilladelse.

Helt anderledes synes det at være, ikke når staten står som ejer af ejendommene i forvejen, for her må staten naturligvis falde ind under de gældende bestemmelser, men såfremt staten ved ekspropriation i forbindelse med en offentlig foranstaltning, der kræves af hensyn til almenvellet, eksproprierer ejendomme og derved kommer til at stå som ejer af disse. Det synes, som om beboere under disse forhold fuldstændig mister den beskyttelse, de i øvrigt har haft i lovgivningen og i den praksis, der har været gennemført af boligministeriet i de sidste mange år, og som nu administreres af kommunerne. Man betragter det i dag som et økonomisk gode at være i besiddelse af en lejlighed, og de beboere, der bliver ramt af en ekspropriation, mister dette gode.

Jeg kunne have formet spørgsmålet således, at det lagde op til en juridisk diskussion om, hvorvidt kommunen ved at nægte nedrivningstilladelse kunne nægte at fremme ekspropriationens faktiske resultat. Det har jeg villet undgå, fordi jeg synes, det er et spørgsmål, der hører hjemme ved domstolene. Jeg er derfor helt klar over, at det spørgsmål, jeg retter til ministeren for offentlige arbejder, er et spørgsmål om rimelighed og for så vidt et generelt spørgsmål. Jeg har dog måttet forme det med de konkrete forhold for øje.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af hr. Knud Thomsens spørgsmål til mig vil det vist være rigtigt, at jeg først redegør for den juridiske stilling i forbindelse med ekspropriationerne til Lyngbyvejprojektet.

Ekspropriationerne af de til anlæggets gennemførelse nødvendige ejendomme er ikke ifølge gældende lov retligt betinget af fremskaffelse af erstatningsboliger. Ved loven af 27. maj 1964 har folkettinget truffet beslutning om, at anlægget skal gennem-